

få flygtninge/indvandrergupper ud på arbejdsmarkedet, for efter 1. maj 2004 bliver det ret håbløst«.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er da glad for at få at vide, at verdens almindelige tilstand i hvert fald siden i sommer har været Dansk Folkeparti bekendt.

Men lad os nu forestille os, at man lynhurtigt efter regeringsovertagelsen havde haft et lovforslag fra regeringen, hvor man havde ophævet eksklusivaftalerne. Det ville altså være i en periode, inden Dansk Folkeparti var blevet opmærksom på Østudvidelsesproblemerne, og Dansk Folkeparti ville så have stemt for forslaget, må vi gå ud fra, jævnfør det beslutningsforslag, som danner baggrund for det, vi laver i dag.

Når så Dansk Folkeparti efterfølgende var kommet i tanke om det med Østudvidelsen, ville det så have betydning, at vi i dag faktisk ville have stået og behandlet et forslag fra Dansk Folkeparti om at genindføre eksklusivbestemmelser? Kunne man forestille sig, at man havde set Dansk Folkeparti fremsætte et forslag, for ups, vi kom til at ophæve eksklusivbestemmelserne, men nu er vi kommet i tanke om Østeuropa, så nu skal vi have dem genindført?

Kl. 11.55

Det må vel være konsekvensen af det, man siger, når det er det, der på nuværende tidspunkt er det vigtigste for Dansk Folkeparti. Dansk Folkepartis holdningsløshed er grænsende til det helt ufattelige, men det er jo ikke første gang, vi ser det. Vi har set det omkring kvælstofafgift, feriepenge, sygeforsikringer, patientklager, sort arbejde. Det her er bare endnu en sag inden for de ikke engang 2 år, der er gået, siden regeringen kom til magten, hvor Dansk Folkeparti har skiftet heste i vadestedet.

Hvis Det Radikale Venstre har haft rollen som det holdningsløse parti, så skal jeg love for, at der er nogen, der har overtaget førstepladsen fra os.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre Dansk Folkeparti om bemærkningen om regeringens planer om at afvæbne fagbevægelsen. Skal man forstå det derhen, at Dansk Folkeparti gerne vil deltage i afvæbningen af fagbevægelsen i samspil med regeringen, hvis de får det, som de gerne vil have det, og får

forhindret Østarbejdernes muligheder på det danske arbejdsmarked de første 7 år?

Er det så sådan, at Dansk Folkeparti fuldt ud vil deltage i regeringens afvæbning af fagbevægelsen? Det var den vending, hr. Thulesen Dahl selv valgte at bruge, dvs. afvikling af konfliktret, indgreb i ret til kollektive overenskomster osv.. Hvor langt vil man gå i afvæbningen af fagbevægelsen? Det vil jeg gerne høre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste svar, hr. Thulesen Dahl gav, betragter jeg mere som en undskyldning for, at hvis man nu kan få det sådan og sådan, så kan man være med til at afskaffe.

Det er godt nok, at man har nogle gode argumenter, fordi man lige pludselig er blevet det, der hedder tungen på vægtskålen og har ansvaret. Men det bortforklarer jo ikke, at det værn, som ligger i at lave eksklusivaftaler på det uorganiserede arbejdsmarked, er hr. Thulesen Dahl villig til at ophæve, hvis det var sådan, at det kunne sælges for noget andet, nemlig spørgsmålet om 7-års-reglen, sådan som vi har fået det forklaret her.

Det, der ligger i den udtalelse, er sådan set, at man nærmest er ligeglad med, hvordan stabiliteten er på det danske arbejdsmarked, og hvilket værn man har på det danske arbejdsmarked for at undgå den her situation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Anders Samuelsen roder sig ind i nogle hypotetiske udtalelser som: Hvis nu det havde været sådan, hvad så i dag i en anden situation end den, vi står i? Det kan være meget spændende at følge sådan nogle tanker, som hr. Samuelsen gør sig.

Det, der vil være mit svar, er, at det vil være naivt, hvis nogen tror, at eksklusivaftaler i sig selv kan være værnet imod den situation, der kan opstå fra den 1. maj 2004, når østeuropæerne får lov til frit at vandre til Danmark og søge arbejde.

Derfor ville svaret på den situation ikke have været, at så gennemfører vi i givet fald eksklusivaftaler, for hvis man alene skal løse det problem ved hjælp af arbejdsmarkedets parter, så skal man give dem langt, langt flere redskaber end dem, vi kender i dag.

Det er også lidt til hr. Ole Vagn Christensen for at finde betydningen af det her. Det har en